1. SRPNA 2018

47

Rábské noviny

RABÍ, BOJANOVICE A ČEPICE

Úvodník

Mám ráda čas růží nejen proto, že je to začátek prázdnin, ale pro samotné růže. Vždyť která z květin má tolik podob, tvarů a barev, velikostí a vůní? Snad ještě chryzantéma.

Hned, když jsem se nastěhovala do naší chaloupky pod lesem se zahradou, jsem si přála vysadit růže všude, kde se dá. Podloží zahrady je samý kámen a šácholina a na něm jen malá vrstva lepší země, ale růže je v podstatě šípek a ten roste i na suché mezi, říkala jsem si. Jen byl problém - můj muž. Se sekačkou na trávu se jezdí nejlépe jen rovně a ne se vyhýbat neustále nějakým keřům. O to bylo moje sázení složitější. Přinést domů „po tajnu“ růže a nejlépe při mužíčkově odpolední směně, vykopat krumpáčem jámu, nasypat kvalitní zem a zasadit. V noci se nikdo nevšímá, co je nového u plotu a po několika dnech, i když muž vrčí, nevytrhá. Žádné sekání se však neobejde bez komentáře –*„ty tvoje růže!“* ***Po několika letech se rozrostly, můj drahý už tak nevrčí, jen mám od něho připravený srp na obžínání. A on zase v ruce zahradní nůžky a i pnoucím růžím na podzim zastřihuje krátkou fazónu. Vše mu odpouštím a zjara nové zasadím, abych se pak mohla těšit, až přijde jejich čas. Přeji všem krásný čas růží.*** *Drahuška Houdková*

Obsah vydání

Jsem tady rád 3-4
- Rozhovor s Vojtou Šafářem

Okénko do života v obcích 4-13
- Velikonoce v Čepicích
- Výlety seniorů do okolí
- Pouť v Čepicích
- Za hrnčíři do Berouna
- Komise přijela
- Jak že to dopadlo???
- Ztráty na silnicích
- Sraz rodáků a žehnání hasičských aut
- I v Čepicích se žije kulturně
- Ruinfest na hradu
- Malé, větší a velké radosti D. Houdkové
- Přišel se rozloučit
- Noc kostelů v Rabí
- Hasičské soutěže na hřišti

Okénko do MŠ Rabí 14-16
- Jarní hraní ve školce
- Všechno jednou a naposled ...

Knihovna Rabí 17-18
- Den dětí s knihou

Zapsáno v rábských kronikách 19-22
- Jak to bylo s JZD v našich obcích

Letem světem z Čepic 22
- Nadace VIA—2. setkání

Zprávy z Radnice 23-27
- Co se děje
- Usnesení č. 22

Ohlédnutí Roberta Töpfera 28
- Pojďme pane, budeme si hrát

Buděticko-rábský fotbal 29
- Dokázali to!!!!

Info 30
- Informovaný občan

Úřední deska 31

Zůstaneš navždy v našich srdcích

Dne 22.července uplynul první smutný rok, co nás opustil náš milovaný manžel, tatínek, syn, bratr, švagr a strýc

Josef Růžička z Rabí

S bolestí v srdci stále vzpomíná celá rodina.

Děkujeme všem za tichou vzpomínku

Jsem tady rád

Vojtěch Šafář – obyvatel Čepic, podnikatel v oblasti nábytkářství, od loňského roku i majitel nově vzniklého Čepického minipivovaru. Nedávno oslavil své významné životní jubileum.

Nestává se často, že by se v malé obci otevřel soukromý minipivovar. V Čepicích se to ale stalo, a tak jsem jeho majitele trochu vyzpovídala.

Vím o tobě, že nejsi z Čepic. Jak dlouho tady tedy žiješ, jak se ti tu líbí a co tě sem vlastně přivedlo?

Ano, z Čepic opravdu nejsem. S mojí přítelkyní jsem bydlel v Sušici v pronajatém bytě. Tehdy moje firma měla dva obchody, jeden v Sušici a druhý v Horažďovicích. Takže když jsme se pak poohlíželi po vlastním bydlení, logicky jsme hledali dům v lokalitě mezi těmito našimi obchody, aby naše dojíždění do práce bylo co nejjednodušší. Úplně první barák, na který jsme v realitce narazili a který odpovídal našim představám, byl právě v Čepicích. Tak jsme se tam jeli hned podívat a bylo rozhodnuto. Prostě láska na první pohled. A jsem tady opravdu rád už 12 let.

A teď k pivovaru. Kdy jsi uvařil svoje první pivo?

Svoji první várku piva jsem uvařil v létě 2012.

A co tě k tomu vedlo? Chtěl sis jen vyzkoušet něco nového nebo jsi od samého začátku věděl, že to chceš rozjet ve větším?

Úplně prvním impulzem pro mě bylo, že se mi jednou úplně náhodou na internetu zjevila nějaká reklama, ve které byla výzva: "Uvařte si vlastní pivo". To se mi zalíbilo, chtěl jsem to zkusit. Chtěl jsem vyzkoušet, jak by moje pivo chutnalo. Tak jsem zakoupil úplně jednoduchou miniaparaturu pro výrobu piva určenou pro laiky. A první várka 20 litrů piv byla na světě. Moc pitelné to ale nebylo, tak jsem to zkusil znovu a znovu. Pitelnou se stala asi až tak pátá várka, všechno před tím se vylilo. V té době jsem vařil pivo jen jako domovarník bez jakéhokoliv povolení. Takto je možné podle zákona vyrobit maximálně 200 l piva za rok. Stále jsem ale s chutí mých výtvorů nebyl spokojen, a tak jsem brousil na internetu a hledal nějaké rady. Moc jsem toho ale nenašel, zato jsem tam objevil stránky Mendelovy univerzity v Brně, která nabízela "Kurz vaření piva s profisládkem". Tak jsem se tam přihlásil a strávil tam víkend plný užitečných rad ve společnosti třiceti domovarníků. To bylo v říjnu 2013. Po tomto kurzu už jsem se při vaření piva dostal na chuť, jakou jsem si představoval a byl jsem spokojen. A spokojeni byli zřejmě i konzumenti, jelikož jsem začal zjišťovat, že ten roční limit 200 litrů stačit nebude. A tak jsem začal vyřizovat povolení k pivovaru.

Dovedu si představit, že vyřízení všech potřebných papírů nebylo jednoduché. Jak ti to dlouho trvalo a co všechno jsi musel oběhat?

Začal jsem koncem roku 2015 na stavebním úřadě v Sušici, kde jsem žádal o povolení stavebních úprav na objektu. To se po několika měsících a spoustě běhání povedlo a výsledkem byla kolaudace. Pak přišla na řadu celní správa. Tu jsem žádal o povolení celního skladu, ten vlastně určuje spotřební daň. To také nějaký čas trvalo, ale povedlo se. 15. května 2017 jsem získal konečné oficiální povolení k výrobě piva, výstav (povolení vyrábět) 25 000 litrů piva za rok. Na to už mi ale moje dosavadní nádobí nestačilo, a tak jsem musel svoje vybavení rozšířit.

Kolik piva jsi schopný najednou uvařit? A jak dlouho ho hýčkáš, než se dostane ke spotřebiteli?

pokračování na straně 4

Na jednu várku jsem schopný uvařit 600 litrů, ke spotřebiteli se dostane za 6 týdnů po uvaření. Z toho tedy plyne, že moje varná sezóna začíná už začátkem března, abych stihl uvařit zásobu na léto.

Jaká piva vaříš a jaké používáš suroviny?

Používám české suroviny a vařím pouze piva plzeňského typu, tedy spodně kvašená. Konkrétně světlé 10°, 12° a polotmavé 13°.

Jak ses rozhodl pro název piva?

Neřešil jsem pouze název piva, ale i název pivovaru. Co se týče názvu pivovaru, tam jsem chtěl zviditelnit i Čepice, tak jsem zvolil název Čepický minipivovar. Jako logo jsem k tomu, snad i trošku vtipně, zvolil čepici. U názvu piva to bylo trošku složitější, tam jsem chtěl každé pivo pojmenovat jinak. Chtěl jsem použít názvy nějakých zvláštností z okolí. Jenže se mi nepovedlo nic vymyslet, tak jsem se nakonec inspiroval panem Bernardem. On má pivo Bernard, já pivo Šafář.

Já už jsem tvoje pivo samozřejmě ochutnala a ráda říkám, že je fakt dobrý. A co ostatní, kde ho mohou ochutnat oni?

Nevlastním hospodu, takže přijít ke mně na točené bohužel není možné. Možný je ale na objednávku prodej přes ulici, a to buď v originálních petkách nebo v sudech. Pokud by ale přesto měl někdo chuť na točené, vyloučeno to úplně není. Mohl by mě třeba potkat na některé z akcí v okolí, kde mám svůj stánek. Teď v poslední době jsem třeba točil ve Svéradicích na pivních slavnostech nebo na Dnech Sušice. Tam dokonce poptávka značně převýšila nabídku.

Tak ať se ti dobře daří a vaří. Pivovarnicky řečeno:
„Dej Bůh štěstí“.
Děkuji ti za rozhovor

Hana Sulánová

Okénko do života v obcích

Velikonoce v Čepicích

Tyto svátky jsou už sice dávno za námi, ale od posledního vydání RN patří k nejkrásnějším událostem, které proběhly. Takže rozhodně stojí za to se o kousek vrátit v čase a připomenout si, jak jsme je slavili u nás.

Začalo to jako obvykle řehtáním. To proběhlo, jako každý rok, od čtvrtečního poledne do sobotního rána, vždy několikrát za den. Celé toto řehtání mají každoročně kompletně v režii místní děti, my dospělí jim do toho vůbec nezasahujeme. To vždycky Ládík předem oběhl celou ves, domluvil, zajistil, přemluvil, sehnal... Letos ale zřejmě zmužněl a raději by proháněl holky, než se honil s dětmi, tak se toho ujal Mareček Sulán. Než taky zmužní...

Eliška Sulánová nám k této akci napsala:
„Brácha Marek oběhl místní děti zodpovědně, protože se sešlo 22 dětí, a to je teda rekord. Řehtání bylo jako vždycky hezký, moc jsme si to užili. V sobotu, na posledním řehtání, jsme měli s sebou košíček pro případnou drobnou odměnu. Ten byl naplněn během chviličky, až jsme z toho byli celí překvapení. Moc nás to potěšilo, to nám věřte. Děkujeme vám, lidičky!"

K další hezké tradici těchto svátků u nás patří sobotní tvoření s dětmi. To se konalo, jako povětšinou, v hasičské klubovně. Tam si opět děti mohly na několika stanovištích vyzkoušet různé techniky, kterými lze přispět k originální velikonoční výzdobě. Dětí přišlo hodně, takže u žádného stolečku nebylo jediné volné místečko. Tradiční pochopitelně opět zůstalo – pomlázky, kraslice, i z loňska osvědčená dozdoba osení. Nově si pro nás Jiřka letos připravila spoustu drobounkých roztomilých sádrových odlitků ve tvarech vesměs

pokračování na straně 5

velikonočních – vajíčka, kuřátka, aj. Ty si pak děti vymalovávaly dle své fantazie a šlo jim to jedna báseň.
Dalším Jiřčiným nápadem byla ovečka – bambulka s dokresleným obličejem. Buď k zavěšení nebo jako zápich. I to si děti patřičně užívaly. To by ale nebyli naši puberťáci, včetně toho „zmužnělého“, aby nevymysleli nějakou „bejkárničku“. Z té naprosto kouzelné nevinné ovečky, co si sami vyrobili, vytvořili po chvilce zkoumání ovečku „zhulenou“. Pardon. Myslím, že nemusím popisovat, jak jsme se u toho všichni nasmáli.

A poslední naší velikonoční akcí byl pondělní odpolední výšlap. Opět s Budětickými, s občerstvením, pivkem, dobrou náladou, hezkým počasím a konečně i s nechutí odcházet domů.

Když to shrneme, díky zázemí u hasičů a díky obětavým dobrým lidičkám (i dětičkám) jsme prožili krásný nabitý prodloužený sváteční víkend.

O zážitky opravdu nouze nebyla, to mi věřte.

-hs-

Výlety seniorů do okolí

Slíbili jsme letos veřejně seniorům, že za vydělané peníze na masopustu je vezmeme na výlety. A protože se sliby mají plnit, stihli jsme do prázdnin hned dva výlety do okolí.

V dubnu jsme se vydali do nedalekých Horažďovic, kam sice jezdíme občas za nákupy, ale znáte to všichni, co je za humny, to tak moc neláká. Napravili jsme to a pozvali seniory na prohlídku horažďovického zámku, muzea, galerie a výstavy minerálů. A bylo opravdu na co se dívat a co obdivovat. Krásný horký jarní den lákal k prohlídce nového náměstí a přilehlých uliček, poseděli jsme na kávičce a dortíku v cukrárně a po návratu jsme zašli *na jedno točené*.

V červnu nás k výletu zase zlákaly mlýny. Ten Hoslovický je již velmi známý a někteří z nás už ho navštívili. Ale my jsme k němu přibrali i méně známý Rosenauerův mlýn u Horažďovic. Do Hoslovic jsme mohli zajet autobusem až přímo ke mlýnu. Možná znáte ten pocit, že už jste všechny exponáty v životě viděli, ale takhle pohromadě je to prostě úplně něco jiného. Krásné prostředí, opečovávaný mlýn a dýchne na vás trocha té historie a doby dávné. Stejné to bylo i ve druhém mlýně, kam jsme museli kousek dojít po svých nohách. Ale šlapali všichni statečně, vždyť mnozí měli další *„nohy“* ku pomoci těm svým.

Tak přátelé, čeká nás v září výlet na Dobrou Vodu a synagoga v Hartmanicích, budeme se těšit!

-mj-

Pouť v Čepicích 17.6.2018

V sobotu v 16.30 hodin sloužil mši sušický děkan, páter a vikář Donnerstag. Neděle již patřila pouťovým zábavám. Na návsi byl v obležení nafukovací hrad, střelnice a kolotoč, z oken voněly řízky a koláče. *-jk-*

Za hrnčíři do Berouna

V sobotu 5. května bylo slunečné, teplé ráno a my jsme se vypravili na výlet do Berouna. Konaly se tam každoroční vyhlášené hrnčířské trhy.

Berounští hrnčíři patřili k uznávaným řemeslníkům již od středověku. Vždyť se z této keramiky, pro Beroun typické červené s bílými přírodními motivy, pilo při korunovaci krále Matyáše v roce 1611 a oblíbil si ji i Rudolf II. V současnosti se do města sjíždějí hrnčíři z celé republiky i z okolních států. Tyto trhy nevzdávají poctu jen hrnčířům, ale i dalším řemeslníkům, třeba dráteníkům, sklářům nebo řezbářům. Naše výprava startovala z Čepic od kapličky v půl sedmé ráno, přidaly se k nám i členky rábského spolku ROSa. Cesta nám při klábosení rychle utekla. V Berouně jsme se rozutekli, bylo opravdu na co koukat. Přibližně 250 stánků, různé koncerty, ochutnávky piva a vína či přehlídka gastronomických specialit. Kolem 14. hodiny jsme se sešli všichni u autobusu obtěžkáni taškami a batohy a celou cestu domů jsme si ty své keramické úlovky předváděli a obdivovali. Velký dík patří Dáše Vichrové, která řídila autobus, ve všem nám vyšla vstříc a poradila si i s nelehkým úkolem, kde v nabitém Berouně zaparkovat. Výlet se vydařil, všichni jsme byli nadšeni a těšíme se na podzimní trhy, kdy opět uspořádáme zájezd.

-mš-

Komise přijela....

Letos se již potřetí město Rabí přihlásilo do soutěže Vesnice roku Plzeňského kraje 2018. Cílem bylo ukázat hodnotící komisi pěkná přírodní a udržovaná zákoutí našeho města a pokusit se uspět v soutěži v oblasti životního prostředí.
Scénáře dvouhodinové prezentace obce se různě měnily. Nakonec byla vybrána varianta přivítání komise ve spolkovém domě, kde je v klubovně spolku ROSa výstava fotografií a fotoknih, prohlídka expozice sokolnictví a muzea řemesel a potom projížďka v otevřeném koňském povoze po Rabí, do Hlinovatek, výšlap na kostelík a na závěr posezení v perníkovém mlýně.
V to pondělí 11. června bylo od rána horko a dusno k zalknutí. Komise složená ze zástupců ministerstev, spolků, starostů, kraje, památkářů a knihovnice přijela v 16 hodin a vše probíhalo podle připraveného scénáře. Bohužel jen do chvíle, než celou komisi překvapila cestou z Kostelíku bouřka s mohutným lijákem *(na který jsme my rábští nedočkavě čekali několik dnů)*.
Starosta zařídil odvoz totálně promočené komise auty do mlýna, sehnal suché oblečení a v krásném altánku u vody jsme asi hodinu debatovali o všem možném i nemožném. Na tohle setkání v Rabí nikdo z nich asi jen tak nezapomene ....
Vyhlášení vítězů proběhne 28. července ve vítězné vesnici Plzeňského kraje, která to bude je zatím tajemství, tak nám držte palce a pěsti, ať se Rabí mezi ostatními obcemi neztratí. *-mj-*

Jak že to dopadlo???

Přinášíme aktuální zprávu, jak naše obec dopadla v celkovém hodnocení v soutěži Vesnice Plzeňského kraje roku 2018, které bylo slavnostně vyhlášeno v sobotu 28.7. v obci Kamenný Újezd u Rokycan, která se stala absolutním výhercem této prestižní soutěže v našem kraji. V Plzeňském kraji bylo přihlášeno celkem 23 obcí z toho 4 obce z Klatovského okresu. Do soutěže se mohly hlásit obce s počtem obyvatel do 7500 obyvatel vč. obcí se statutem města, městyse. Přestože Rabí má historicky statut města, je také neobyčejnou vesnicí stejně jako Bojanovice a Čepice. Pro naše obce jsme přivezli z Kamenného Újezdu cenu Hejtmana Plzeňského kraje spolu s finančním darem ve výši 60 tisíc korun. Tato cena je uznáním práce všech občanů, kteří se podílí na projektech, které zlepšují a zpříjemňují život na našem živém venkovu.

-rd-

Ztráty na silnicích

Myslivecký spolek „Březinka“ Rabí přišel během 3 měsíců na silnici č.169/II z Rabí do Bojanovic o 8 kusů srnčí zvěře. Největší ztráta byla zaznamenána během jediného dne u rybníka u Bojanovic, kde v úseku dvou set metrů byly usmrceny dva trofejní srnci neznámým řidičem. O preparaci lebek s parožím se postarali myslivečtí adepti Jan Maxa a Michal Marek. *-jt-*

Josef Tauchen s trofejními srnci

Sraz rodáků a žehnání hasičských aut na Rabí

Již od února 2018 začalo plánování srazu rodáků po 5 letech a k tomu se přidalo ještě požehnání nových hasičských vozů. Bylo nutné vybrat termín akce, vytisknout pozvánky, pozvat kapelu a hosty, vymyslet program, dárky, zajistit organizátory, občerstvení… zkrátka je toho hodně.

Nastal den D – 12. květen. Vše je připravené. Na náměstí vyhrává kapela Solovačka a řadí se vozový park okolních pozvaných sborů. Nová auta rábských hasičů stojí nazdobená u kašny. Slavnostní mši za rodáky v kostele sv. Jana Nepomuckého od 10 hodin doprovází krásným zpěvem část sboru Velkobor pod vedením Marušky Hrabové. Po skončení mše se seřadí skromný průvod hasičů, představitelů města, hostů, rodáků a občanů a vyráží na náměstí. Tam je položen věnec k pomníku padlým v 1.sv.válce, zazpívána hymna a potom už je na prostranství před spolkovým domem zahájena samotná oslava.

U mikrofonu promluvili starosta města M.Kraucher, senátor Jan Látka, ředitel HZS generál Pavlas, zástupci Okresního sdružení hasičů, stanice Horažďovice a zástupce výrobce cisterny. Velitel hasičů Václav Hejpetr předal ocenění a vyznamenání hasičům Karlu Motyčákovi, Ludvíku Löffelmannovi a in memoriam Václavu Maxovi. Potom se slova ujal páter Marek Donnerstag a požehnal novým vozům i hasičům. Symbolicky jsou předány klíče od vozidel do rukou strojníků a po přípitku všech oficiálních hostů je vyzvána veřejnost, aby si prohlédla nová auta.

Odpoledne pokračuje oslava srazem rodáků v kulturním domě. Sešlo se na 120 rodáků, přátel a občanů. Vystupují děti z mateřské školy, hraje Solovačka, k prohlédnutí je výstava fotek, kronik a fotoknih. Každý účastník dostává u vstupu dárkovou tašku od města, ve které jsou Výroční noviny, pohledy a drobné suvenýry. Venku se griluje prasátko a všichni se dobře baví až do 19 hodin, kdy odcházejí poslední spokojení, usměvaví a děkující rodáci i občané a těší se na další setkání. Děkujeme všem, kteří nám přispěli do kasičky na malování našeho kostela sv. Jana, vybralo se tři tisíce korun a pan farář za dary upřímně děkoval. Vše je potřeba ještě večer uklidit, odvozit, zhodnotit, poděkovat….

Díky vám všem, obětaví rábští dobrovolníci a všichni zaměstnanci města za krásné zážitky v průběhu celého dne. Fotokniha z akce je pro vás připravena k prohlédnutí v knihovně.

–mj-

*Novinářský šotek se občas podívá i do naší bezvýznamné redakce, do redakce Rábských novin. Když se však podívá, význam této redakce stoupne, a náklad na tisk se musí zmnohonásobit. Abychom vás trochu zchladili v těchto parných dnech a tisk novin ponechali ve svém obvyklém nákladu, přidáváme únorový článek, který tematicky zapadá právě do letních dnů, kdy máme všichni žízeň jako „ťavy“ *.*

I v Čepicích se žije kulturně

Když máte dobrého kamaráda, o zážitky někdy nebývá nouze. My, Čepičtí, jednoho takového máme. Není sice z Čepic, ale často se účastní našich akcí, a my ho tu vždy rádi vidíme. Je jím Tomáš "Kotelník" Drápela. A právě díky němu nám bylo umožněno zažít jeden neskutečně krásný kulturně-gastronomický zážitek.

To bylo tak. Tomáš nás jednou pozval k sobě do Plzně s tím, že pro nás připraví nějakou kulturu. A co kulturního, vhodnějšího, než návštěva pivovaru, by se pro nás Čepické hodilo? Nic. Velice správná volba.

Jeho pozvání jsme tedy rádi přijali, a tak se v sobotu **24. února** sešlo na návsi 20 natěšených účastníků zájezdu. Tam už na nás čekal autobus s panem Vichrem, další zastávka Plzeň, pivovar.

Nejprve jsme navštívili pivovarskou restauraci Spilku, největší v České republice. Tam jsme okusili jedno pivko "na zahřátí" a při něm dokoukali poslední třetinu olympijského hokejového utkání našich o třetí místo. Škoda, nevyšlo to, no.

Pak nás čekala prohlídka pivovaru s průvodkyní. Bylo to jen pro naši skupinu a zavedli nás při ní do všech míst, kam se obvykle chodívá.

Na tom všem by nebylo celkem nic zvláštního, tohle bychom si asi dovedli zařídit i sami. Tomáš to ale dotáhl dále, obstaral pro nás potom ještě posezení s pohoštěním v místě, kam se to obvykle "normálním" lidem nepovede.

Tím místem byla "šalanda", tedy šatna v podzemí pivovaru, předělaná na velmi útulnou vyhřátou osvěžovnu. Tam nás čekalo královské pohoštění, výborná vepřová kolena a obložené talíře všeho druhu. K pití jak jinak než pivo, mladé, nefiltrované, přímo ze sudu. Toho běžní návštěvníci dostanou v rámci prohlídky pivovaru na ochutnání jenom trošku, nám ale bylo k dispozici v neomezeném množství. Ty sudy se totiž nacházely přímo za dveřmi šalandy, tak nám ho tam nosili v měděných džbánech jeden za druhým.

Libor Potužník pokouší svůj splávek

Jiří Sulán sděluje choti ,že právě dopil

A v takhle příjemném prostředí jsme strávili několik hodin. Noční cesta zpátky proběhla v pohodě, pouze kapacity některých močových měchýřů byly naplněny natolik, že se muselo stavět. Ale to asi nikomu nevadilo, snad jen panu řidiči...

Zkrátka a dobře, Tomáš nám dopřál neskutečný zážitek, na který budeme ještě dlouho vzpomínat. Nutno ještě podotknout, že všechno kompletně nejen zařídil, ale i sám celé zafinancoval. Takže Tome, moc ti za všechno děkujeme a strašně rádi tě zase uvítáme na některé z našich dalších akcí. Máme ti totiž co vracet.

-hs-

* velbloud

Ruinfest na hradu opět rozhýbal staré kosti rockerů

„Tak letos naposled“, přišel v sobotu 9.června k obědu s hláškou „Pecan“ (Petr Houdek).

Od září loňského roku sháněl se Štěpánkou Choulíkovou a Pavlíkem Ottisem kapely na hrad Rabí a za pomoci svých kamarádů uspořádal již pošesté na nádvoří hradu malý hudební festival.
„Cílem akce je dostat sem to nejlepší z české klubové scény a také ukázat lidem, že jde dělat festival i trochu jinak. Letos vystupovalo osm kapel díky dvěma scénám“. To jsou slova „Pecana“ do Klatovského deníku.
Celá léta jsem ta harpyje u vstupu a můžu říct, že letošní Ruinfest se mi líbil nejvíc a ne jen proto, že přišlo víc lidí, ale pro tu nádhernou atmosféru. Na tenhle festival chodí posluchači věkové skupiny 25 a více *(pardon, všichni rábští nosiči beden a prodávající občerstvení jsou kolem dvaceti let)* a někteří přijdou i s malými dětmi. Takže žádné vybíjení energie a silácké opilecké řečičky.
Krásná hudba od Mia Felow prostřídala kapely Jam4U, Teepee, Baro Chandel, FERTILIZER, The Most Naked Man, Houpací Koně, Vasilův Rubáš (u těch jsem se pobavila už fcb upoutávkou). Dobré jídlo, pití, krásné počasí, nádherná atmosféra našeho hradu vytvořilo neopakovatelné setkání hudby a tance milovných lidí. *Jen tak závěrem – Pecan už sehnal kapely na příští rok, je to ok!*

-dh-

foto: Petr Kašlal

Kapela TEEPEE

Na tomto místě, a v těchto novinách si dovolím vzpomenout na kámoše, který nechyběl snad na žádném Ruinfestu. Jako jeden z bývalých pořadatelů si dobře vzpomínám na ten večer, kdy na jeden Ruinfest dorazila jeho oblíbená kapela. Sám ani nedoufal, že vyslyšíme jeho nikdy nekončící připomínky, které se týkaly jeho hudebního vkusu a kapel, které ho vyjadřovaly, a které právě na Ruinfestu chyběly. Tenkrát, ani už nevím kdy, přijela jeho značka—rockabilly kapela (rokenrolový styl), fakt nevím ani jaká, ……ale jedno vím jistě, ten večer patřil jemu.

Jeho život byl jeden velkej rock and roll.

Martin Bobula, „KOVÁŘ Z BOJANOVIC“

Dne 17.8. to budou 4 roky, od chvíle kdy nás náhle opustil náš kamarád a přítel

Všem, kteří vzpomenou s námi, děkujeme.

Malé, větší a velké radosti (…a pouťové zážitky…) Drahušky Houdkové

Ráda bych se s vámi, čtenáři, podělila o několik radostí, které mě v životě potkávají a potkaly. Rozděluji ty své radosti na malé a drobné, větší a veliké.

Drobné radosti mám každý den – těším se, až se ráno vzbudím a zacvičím si v trávě, vychutnám si snídani na zahrádce, pozdravím sousedku Laďku za plotem, doběhnu za maminou Brejchů, pozdravím se s děvčaty v konzumu *(a to ještě nevím, koho cestou potkám)*, že se mi povede oběd, hezky uschne prádlo, vyběhnu na Šibeňák na řepík – a tak to jde celý den, samozřejmě, když mě nic nebolí a můj muž se mnou vlídně jedná.

Pak mám větší těšení a radosti. Setkám se s děvčaty na cvičení, pojedu do kina, divadla nebo na přednášku, na výlet s dětmi nebo seniory nebo potkám dávné kamarády na „zpívané“ u Vočka. Zaplavuje mě radost, když se sejde celá naše rodina, která teď čítá 25 lidí a 5 psů na různých oslavách a k tomu přidávám všechny moje přítelkyně.

Největší moje radost byla, když se mi narodili oba synové a možná ještě větší byla, když se do naší rodiny narodily mé dvě vnučky, Barborka a Fanynka..

Mé radosti a těšení se také odvíjí podle ročních období. To mi zůstalo od mala, kdy jsme s kamarádkami hledaly první sněženky, potom petrklíče a sasanky u řeky a podléšky na kostelíku. Pak přišly velikonoce a všechny radosti kolem nich. A když začaly kvést stromy, každý z nich mi připadal jako naparáděná nevěsta. A já jsem se všechny večery v dlouhé noční košili houpala pod naší starou hruškou na dvoře. Všude ticho, vůně a při každém zhoupnutí jsem byla zasypávána bělounkými lístečky…

A to už nastal čas *POUTI*. Týden předem jsme vyhlíželi, kdy už přijedou kolotoče a pak se zúčastnili všeho stavění. S poutí přijela každý rok Marcela od Lagronů, která vždy ten týden

chodila s námi do školy. Jak já jsem k ní vzhlížela, jaká asi zažívá dobrodružství, protože i já jsem chtěla být cirkusačkou! Trhaly jsme jí každý den šeříky, kterých byla rozkvetlá celá mez za kulturákem a pak s ní válely sudy, dělaly kotouly a stojky celé odpoledne na trávníku před radnicí. O každé přestávce ve škole jsme vyhlížely z oken na městečko, co už je postaveno a kdy se už budeme moci aspoň zhoupnout.

Pak přišel pátek, všechno nachystáno (velký řetězák, houpačky a střelnice) a my děti čekaly, až začnou vyhrávat. Nic mě nemohlo zastavit, abych s prvními tóny hned neběžela na pouť a zůstalo mi to dodnes. A pak v sobotu a v neděli znovu – točit se, houpat a znovu a znovu si to užít s kamarády. Vsadili jsme se jednou, kolikrát to kdo za sebou vydrží nejdéle na řetězáku – zatočit se několikrát sám na sedačce a pak ještě dva spolu dohromady a lítat až ke drátům. Vyhrála jsem to – 16krát za sebou. Stále to těšení ve mně je, i když mám rozpečené koláče, všeho nechám, jak začnou hrát u kolotočů, musím se jít na chvilku podívat na tu pouťovou radost a na ty, které potkám a celý rok jsem je neviděla.

Letos jsem v pátek nevyběhla, už mi to pečení koláčů ze dvou kil v těch šedesáti nejde tak od ruky jako dřív. Šla jsem až v neděli odpoledne s rodinou, ale i tohle krátké odpoledne mi vynahradilo všechno. Po dlouhé době se mezi kolotoči sešly moje rábské dospělé „děti“ (vlastní i školkové) už se svými malými dětmi. Nevím, jak se to zchumelilo, ale najednou jich stál celý kruh uprostřed městečka, povídali si, smáli se. Jejich malé děti kolem nich buď v kočárku nebo je tahali za ruce, ať už jdou. Ale oni si pořád povídali, usmívali se a bylo na nich vidět, jakou mají radost, že jsou spolu. A já jen tak stála a radovala se s nimi z povzdálí a litovala, že nemám foťák, který by ten krásný okamžik kamarádství zachytil.

Přeji vám všem plno radostí největších, ale nejvíc těch radostí malých a drobných. -dh-

Přišel se rozloučit.....

V sobotu 7. dubna 2018 jsme měli výroční členskou schůzi Mysliveckého spolku „Březinka“ Rabí. Přišel mezi nás i náš člen pan Václav Maxa. Hovořili jsme spolu o vybraných otázkách myslivosti, společenských událostech, nadcházejících podzimních volbách, ale i o jeho zdravotním stavu. Nic nenasvědčovalo tomu, že by se něco mělo radikálně změnit. Rozloučil se s námi a poděkoval za pohoštění. Jeho závěrečná slova zněla: *„Mějte se tu hezky“*. Jeho syn ho následně odvezl domů.

Ta neuvěřitelná zpráva se druhý den šířila od úst k ústům, od domu k domu a byla zdrcující: *„Václav, to není možné?“* Tuto smutnou zprávu potvrdil i rábský umíráček z kostela sv. Jana Nepomuckého. Během pouhých několika málo dní odešel na věčnost již druhý člen našeho mysliveckého spolku.

Václav byl tělem i duší myslivec, hasič a v neposlední řadě zemědělec. Na poli už mu nebude zpívat skřivan a nevyjde mu srnec z přítmí olší z Kromědol, který si půjde pro milosrdnou ránu z jeho kulovnice. Málokdo ví, že Václav měl velkého koníčka, a to luštění křížovek. Za svůj život jich vyplnil na 22 tisíc. Vedl si též evidenci zesnulých, ale poslední zápis v ní bude chybět. Tato smutná událost však bude zaznamenána v naší myslivecké kronice.

Pozůstalí, myslivci, přátelé přírody a hasiči se s ním přišli rozloučit dne 13. dubna 2018 a sklonili se před jeho památkou. A poslední úlomek-větvička daná na jeho rakev byla poděkováním za jeho práci pro zvěř, přírodu a myslivost.

Václave, čest tvé světlé památce!

Za MS „Březinka“ Rabí

Josef Tauchen

Noc kostelů v Rabí

Páteční podvečer 25. května byl vyhrazen pro koncert Volného sdružení horažďovických zpěváků a muzikantů v kostele sv. Jana Nepomuckého.

Probíhala již třetí rábská noc kostelů, celostátní akce, při které jsou otevřeny kostely, chrámy i kláštery a návštěvníci se setkávají s programy pro děti, koncerty, přednáškami. Letos přišlo jen 16 osob, ale všichni se zaposlouchali do radostných a krásných písní a po koncertu odcházeli spokojení. Všem dárcům, kteří opět přispěli na malování kostela, děkujeme. *-rd-*

Hasičské soutěže na hřišti

Hřiště v Rabí se stalo letos po čtyři víkendové dny dějištěm hasičských soutěží.

Začalo to nedělí 13. května (hned po srazu rodáků a oslavě nových vozů), kdy se utkal na hřišti hasičský dorost do 18 let. Bylo nutné den předem postavit překážky, připravit zázemí nejen pro občerstvení, aby hladkému průběhu soutěží nic nebránilo. Po akci zase vše uklidit. Zkouškou akceschopnosti našich hasičů se stala soutěž v sobotu 2. června, kdy se sjelo do Rabí na hřiště 40 družstev žen a po obědě ještě soutěžili jednotlivci v požárním sportu. Začalo se hned ráno od 7 hodin a končilo se až po 16. hodině, to už najížděli na hřiště budětičtí fotbalisté a jejich fanoušci. Naši rábští hasiči se opravdu celý den nezastavili, často neměli ani čas se najíst, v běhu se občas napili. Ženy zase obsluhovaly a prodávaly občerstvení, uklízely a staraly se o pohodu během akce. Za 14 dní, v sobotu 16. června, se sešla na hřišti družstva mužů. Tentokrát soutěžilo i naše družstvo, kterému se podařilo postoupit do dalších soutěží v sobotu 23. června.

To se konala na hřišti poslední soutěž, sjelo se celkem 40 sborů. Pro nás je pořádání soutěží velká starost, která je vyvážená tržbou za prodej občerstvení soutěžícím, divákům a porotě. Je to hned po tradičním hasičském bálu další nezanedbatelný příjem do hasičské pokladny a slouží sboru k nákupům potřebného materiálu a dalším aktivitám. Jenže začíná doba dovolených a to je každá chybějící pomocná ruka organizátorů velmi znát v tak malém kolektivu ochotných dobrovolníků. *-rd-*

Okénko do MŠ Rabí

Jarní hraní ve školce

Beru do rukou poslední číslo rábských novin a zaměřuji se na věci slíbené, slíbené vám, čtenářům. Na jaře jsme se zapojili do dvou soutěží – výtvarné a zdravé výživy. Ani v jedné jsme neuspěli, ale hlavu neklopíme a určitě budeme soutěžit i nadále.

Čas Velikonoc letos přišel koncem března, kdy jsem se snažila kluky – předškoláky naučit plést pomlázku (z 8 proutků). Došli jsme si pro vrbové proutky a začali jsme zkoušet. S dopomocí si každý z kluků upletl svou vlastní pomlázku a dokonce i menším kamarádům.
Hned po Velikonocích nás čekalo jarní tvoření spolu s rodiči. Zúčastnilo se 10 rodičů. Byly připraveny dvě varianty tvoření. Děti si mohly vybrat, ale nakonec si vyrobily oba dva výrobky – aprílový deštník i foukací zvířátko. Tvoření se neslo v poklidném jarním duchu a opět se povedlo. Velký dík patří všem zapojeným rodičům.

Třetí dubnový týden se těšil kulturnímu vyžití. V pondělí se jelo do sušické knihovny, kde nás čekal pan Mašinka a provezl nás dětskou částí a i částí pro dospělé, kde jsme měli tu možnost shlédnout nejstarší knihu a potěžkat si nejtěžší knihu sušické knihovny (6 kg). Další návštěva knihovny bude u Evičky Nárovcové a pohádkového dědečka v rábské knihovně, a to na podzim.
Následující den jsme jeli spolu s žichovickou školkou do sušické Sokolovny, kde jsme shlédli divadlo s názvem Hastrman Tatrman. Dětem se moc líbilo a těšily se na další divadlo, které k nám přijelo v pátek. Divadlo Kuba nám a dětem z MŠ Žichovice, které nás poctily svou návštěvou, zahrálo Za každým rohem jeskyňka, které vzniklo spojením 3 pohádek.

Na datum 22.dubna každoročně připadá Den země a i my jsme pro svou zem chtěli něco udělat. Vzali jsme si na procházku několik tašek a čistili jsme přírodu od plastů, kovů, papírů atd. Do komunálního odpadu tak přibyly 3 igelitové tašky odpadu.

Začátkem května byl vyhlášen zápis do mateřské školy. K zápisu se dostavilo 8 dětí předškolního věku, 2 děvčata a 6 hochů. Jedná se o děti z Rabí, Čepic a Nezamyslic. Děti si pohrály spolu s přítomnými dětmi a ze školky si odnesly výrobek od dětí s malou laskominou. Přijaté byly všechny děti a my se spolu s nimi těšíme v září na viděnou.

V květnu jsme nezapomněli na maminky a pozvali jsme je k nám do školky na besídku „nejen“ pro maminky. Děti předvedly, co se společně naučily – básničky, písničky a zahrály společně pohádku. Nakonec maminkám darovaly srdíčko a hliněné mističky, které samy vyrobily. Část besídky jsme následně využili na vystoupení pro rodáky z Rabí v kulturním domě.

V polovině května jsme si zajeli autobusem do informačního střediska v Kašperských Horách, kde nás čekal program s názvem Hlasy šumavské přírody. Děti se seznámily s hlasy lesních zvířat a ptáků. Koncem května jsme pak vyrazili do přírodovědné stanice v Horažďovicích, kde nás čekala zvířata žijící na dvorku a zvířata žijící zejména v teplých krajinách nebo u nás v teráriích – chameleon, chorvatský had Blavor, myšky či cvrčci.

Na Den dětí jsme měli pro děti připravené soutěže a odměny, ale zradilo nás počasí a nemocnost dětí. S počasím jsme se vypořádali – soutěže jsme udělali přímo ve školce a děti si to náležitě užily.

Děti Mš Rabí v záchranné stanici v Horažďovicích

pokračování na straně 15

S nemocností jsme bohužel nic nenadělali a ta se nás držela po celý červen. Sice s pozdějším nástupem než v okolních školkách, ale přece, nás neminula neštovicová epidemie, kdy nám do školky chodilo cca 6 dětí, které neštovice již prodělaly nebo jsou před nimi očkované.

Děti se nám pomalu začaly vracet až předposlední červnový týden, na který jsme měli naplánováno Kouzelné odpoledne „nejen“ s kouzelníkem. Slovo kouzelné k nám do školky přivedlo „mokrou návštěvu“ - 6 vodníků z Otavy, kterým ještě kapalo z šosu, klapali v dřevákách, měli hastrmanské dýmky a dokonce i nějakou tu památku na neposlušné lidičky. Tím to ale jen začínalo. Po příchodu rodičů jsme spolu s nimi prošli různými společnými soutěžemi a nakonec děti čekala sladká odměna. Svou návštěvou nás poctil tajemný kouzelník, který uchvátil nejen děti, ale troufnu si říci, že i nás dospělé. Do svého vystoupení zapojil i děti – naučil je péct, šít kalhotky, vyčistil jim špinavé uši a nechyběly ani triky s hracími kartami. Prostě – zábava jak se patří kouzelná. Po vystoupení nás čekalo něco milého, ale zároveň i smutného – loučení s předškoláky a jejich pasování na školáky. Letos naší školku opouští 5 předškoláků. Pasováni před zraky všech byli pouze 4 – Natálka Jonášová, Ivanka Bao Linh, Honzík Svatoš a Kubík Pekarík, Ondráška Růžičků jsme z důvodu nemoci pasovali později - u něho doma. Každý z předškoláků dostal svou šerpu s rokem ukončení docházky mateřské školy, své první „vysvědčení“ a svou knihu, která byla tištěna přímo na jeho jméno. Velké díky tak patří Evičce Nárovcové, která s tímto nápadem přišla a zrealizovala. Kouzelné odpoledne tím nekončilo, ale přešlo do kouzelného večera, který byl zakončen přespáním předškoláků v mateřské škole.

Promiňte mi, že se ještě jednou vracím k nemocnosti v mateřské škole, za kterou nikdo z nás nemůže, ale nám překazila leckteré plány, a to zejména „školkový výlet“. Jet na výlet se šesti dětmi by bylo smutné a nemocným kamarádům jsme to nemohli udělat, a tak jsme výlet přesunuli a ten nás čeká až poslední školkový den v červnu, a to 29.6.2018, ale o tom až příště …

Ač to v tento čas možná ani nevypadá, ale léto je tu. Přejeme Vám všichni z MŠ spolu s dětmi krásné slunné léto. Užijte si léta a v září opět na čtenou. *Eva Mešinová*

Kouzelné odpoledne navštívili vodníci z Otavy

Pasovaní předškoláci pózují se svými učitelkami

Zapojení rodičů do aktivit školky posiluje vazby mezi všemi zúčastněnými

Všechno je jednou naposled …

To „naposled“ byl poslední školkový výlet pro předškoláky, kteří se s námi v červnu rozloučili a v září je čeká krok do nové etapy svého života.

Abychom to ale neměli ke konci školního roku jednoduché, přesunuli jsme plánovaný výlet ze začátku června až na poslední školní den, a to z důvodu neštovic, které se ve školce objevily.
Přípravy byly velké. Výroba realistické historické mapy, při které jsem pobavila i kolegyně, dinosauří zuby vyrobené Haničkou, poklady, které děti pomocí mapy hledaly a hlavně – domluvený odvoz do Nalžovských Hor.

Mapu jsem měla již téměř hotovou, připravila jsem si vosk na pečeť a s radostí mapu zapečetila. Hotovo! No jo, ale zakreslené poklady na cestě, jsem si zapomněla zakreslit do své mapky. Co teď? Nezbývalo nic jiného než odpečetit, zaznačit si poklady a znovu zapečetit. Sláva, mapa alá *Výprava za dinosaury* byla připravená.

Nastal den D a já vyrazila s hodinovým předstihem směr Prašivice u Nalžovských Hor. Pod lesem jsem zanechala mapu, připravila jsem další instrukce k nalezení pokladů a zaznačené poklady jsem ukryla. Mezitím se ve školce sešly všechny děti, nasedly spolu s Haničkami do mikrobusu a vydaly se mým směrem. Musím ještě podotknout, že počasí nám vyšlo na minuty, dá se říct, že bylo objednané. Den před výletem celý propršel a rodiče se nás ptali, zda-li se pojede za jakéhokoliv počasí. Improvizovat jsme nemuseli, počasí se od rána snažilo a sluníčko nám přálo.

Děti mapu našly, předškoláci udali směr pohybu a vyrazilo se. Během výpravy děti našly dinosauří dřevěné skládačky, poznávaly stromy, ochutnaly lesní plody, v polovině cesty se nasvačily a na konci cesty našly dinosauří zuby a sladkou odměnu.

Výlet byl následně završen u Vystřeleného Vočka v Rabí, kde nás čekala odměna v podobě řízku a brambor. Tímto děkujeme panu Dudovi, že nám vyšel vstříc s přípravou dětských porcí a rezervací pro děti z mateřské školy.

Po návratu do školky si vzalo každé dítě jeden zub a zavěsilo si ho na krk. Skládačky jsme si stihli jen prohlédnout. Nastal totiž konec školního roku a děti se rozutekly na prázdniny.

Všem, nejen dětem, ale i rodičům a nám, personálu mateřské školy v Rabí, přejeme příjemné prázdniny a těšíme se v září v plné síle na viděnou. *Eva Mešinová*

Želva na Prašivici u Nalžovských Hor

Knihovna Rabí

Eva Nárovcová

Milí čtenáři Rábských novin, podařilo se nám rozšířit knižní fond naší knihovny o velmi zajímavé knihy z darů majitelů domácích knihoven. Knihy jsou již řádně zaevidované a zařazené k výpůjčce.

Získali jsme knihy nejen od dárců z Rabí, ale také z Rozsedel a ze Sušice. Kromě darů jsme vyhráli dvě knihy ve slosování vstupenek na pořad "Škrtněte si, prosím", který pořádá Sirkus Sušice. Jedním z hostů březnového pořadu byl i pan Arnošt Vašíček, český spisovatel, záhodolog a scénárista, jehož knihu Egyptské záhady jsme ve slosování získali. V měsíci květnu byl dalším velmi zajímavým hostem této talkshow pan Jiří Ježek, jehož knihu Frajer jsme vyhráli. Je to kniha o životě našeho nejúspěšnějšího hendikepovaného sportovce paralympijské historie a také jednoho z nejznámějších českých sportovců současnosti. Navzdory těžkému úrazu (v jedenácti letech přišel o nohu) se od svých dvaceti let věnuje cyklistice – o pět let později se poprvé dostal na vrchol a na začátku 21. století se stal profesionálním sportovcem. Získal za svou karieru nejcennější trofeje sportu hendikepovaných – zlaté medaile na paralympijských hrách, tituly mistra světa a Evropy. Startoval po boku nejslavnějších „zdravých“ profesionálů na významných závodech na celém světě. Jiří Ježek je opravdovej FRAJER! Dechberoucí příběh! Mám ráda sport, ale o cyklistiku se nezajímám, přesto jsem životní příběh Ježka četla jedním dechem.

V měsíci květnu jsem se zúčastnila knihovnické porady, kterou uspořádala Městská knihovna Sušice pro své regionální knihovny. Byla to velmi zajímavá a poučná porada spojená s exkurzí Městské knihovny v Chodově. Tato knihovna je jediná v Chodově, který má 14 tisíc obyvatel a je hlavním nositelem kultury v tomto městě. Knihovna je velmi rozsáhlá, zejména oddělení dětské knihy a provozuje i jediné knihkupectví ve městě. Pracovnice knihovny nás velmi fundovaně informovaly o provozu knihovny, o podařených akcích, o problémech, se kterými se potýkají. Posteskly si nad malým počtem dětských čtenářů, jejichž počet se stále snižuje i přesto, že nabízí různé audio - knihy. Děkuji pracovnicím knihovny v Sušici za pěkný nápad "výjezdové" porady, při které jsme měly možnost se blíže osobně poznat a zjistit, že se všechny potýkáme se stejnými problémy - málo čtenářů dětské a střední generace.

Čtvrtek 21. červen byl dnem velkého loučení předškolních dětí s mateřskou školou v Rabí. Na závěr slavnostního dne předaly paní učitelky pěti budoucím prvňáčkům jako vzpomínku na mateřskou školu dětské osobní knížky, které zakoupila naše knihovna jako dárek.
V knížce je hlavním hrdinou příběhu náš budoucí prvňáček, který prožívá různá dobrodružství se svým nejlepším kamarádem v místě svého bydliště. Přeji těmto prvňáčkům příjemný vstup do základní školy a těším se, že se jednoho dne objeví v naší knihovně a stanou se pravidelnými návštěvníky.

Den dětí s knihou

Den dětí s knihou, pořádaný ve dnech 1. a 2. června 2018 a spojený s přenocováním v knihovně, jsme se svými přáteli opravdu důkladně připravovali několik měsíců.

Jak jsem vás informovala již v minulých Rábských novinách, jedná se o obdobu mezinárodní akce Noc s Andersenem. Není jednoduché vymyslet zajímavý program pro naše zvídavé děti. Kromě naslouchání pohádek, povídek a příběhů předčítaných pohádkovým dědečkem a dalšími nadšenci, jsme si nachystali různé výtvarné činnosti, hry, kvízy a soutěže. Velmi rádi jsme využili rozsáhlých a hygienicky vyhovujících prostor spolkového domu, kde jsme měli kromě knihovny k dispozici i klubovnu s vybavenou kuchyňkou, ve které jsme připravovali dětem občerstvení, večeři a snídani.

Natěšené děti přiváděli rodiče do knihovny již od pěti hodin odpoledne. Ty, které měly zájem prožít kouzlo společného usínání při poslechu pohádek a báječných příběhů, si kromě dobré nálady donesly spací pytel nebo deku na zakrytí, případně karimatku či nafukovací lehátko, polštářek, přezůvky a své plyšové zvířátko k lepšímu usínání. Přihlásilo se dvanáct dětí ve věku pět až jedenáct let, přespalo dokonce deset dětí. Pro některé děti to byla první noc bez rodičů a v jiném prostředí. A pro nás organizátory to bylo zábavné a bezprostřední.

Pohádkový dědeček Tomáš četl pohádky jako o život, Drahuška organizovala soutěže a zábavu a Maruška se starala o jídlo a pití. Noční službu a spaní s dětmi přebírala po desáté hodině večerní Jaruška s Petrem a zůstal i pohádkový dědeček. Noční dozor doufal, že děti budou spát alespoň do osmi hodin, aby měli čas nachystat snídani. K jejich překvapení vstávaly děti již v půl šesté a v plné síle a s nadšením budovaly různé skrýše, doupata a domečky v knihovně. Postupně si pro děti přicházeli rodiče, některým dětem se domů ani nechtělo. Byl to pro děti i pro dospěláky bezvadný večer a určitě ho zopakujeme. Díky rodičům, že nám svěřili své ratolesti.

Bohužel jsem se ze zdravotních důvodů nemohla zúčastnit. A protože sliby se mají plnit, tak nakonec celou akci uspořádali moji přátelé ze spolku ROSa. Velmi děkuji za ochotu a nadšení všem, kteří se na realizaci podíleli a věnovali svůj čas dětem. Děkuji Marušce Jamrichové, Jarušce Brejchové, Petrovi Balcarovi a Drahušce Houdkové, kteří se po celou dobu dětem intenzivně věnovali a čerpali ze svých bohatých zkušeností z práce s dětmi. Bez jejich přátelské a obětavé pomoci by tato krásná akce nemohla být uskutečněna. Vaše knihovnice Eva.

Otevírací doba knihovny
Pondělí 15:00 - 17:00
Středa 9:00 - 11:00
Knihovna tel.: 604 254 495

Knihy mají své osudy a své životy. A hynou nezájmem čtenářů. Nikdo by nevyslovil pochybnosti o Odysseji, ale jen málokdo ji ještě čte. Jestliže ještě nezahynula nezájmem čtenářů, je to zásluhou několika jedinců, kteří ji nesou dějinami, ve svých statečných srdcích a moudrých hlavách. Čeká! Čekám, až se mé srdce stane natolik statečným a moje hlava natolik moudrá, abych ji otevřel i já.

Miroslav Horníček

Čtení s dětmi při dni dětí s knihou

Zapsáno v Rábkých kronikách

Milí čtenáři, ve speciálním vydání Výročních novin připravených ke srazu rodáků a přátel 12.5.2018 jsme se dotkli některých zajímavých témat z historie Rabí – obecní správy, čestného měšťanství, četnické stanice, školky a školy, knihovny, spolkového života, pošty, elektrifikace, vodovodu i dopravy za období téměř sto let. Noviny nebyly určeny jen rodákům, ale i pro Vás - občany, které historie obce zajímá a jsou také zároveň oslavou výročí české státnosti. Zajít si pro ně můžete na úřad. Slíbila jsem v nich pokračování dalších témat a dnes se budu věnovat historii zakládání JZD v Rabí.

Jednotné zemědělské družstvo (zkratka JZD) je forma organizace zemědělského podniku podle socialismu. Již od dubna 1949 byla zahájena kampaň k vytváření JZD, vstup do družstva byl dobrovolný, jeho členové společně spravovali orné plochy. Ve druhé etapě od roku 1950 bylo nařízeno zvětšení orné plochy, což bylo spojeno s rozoráním mezí, které vedlo k erozi půdy. Dále docházelo ke sjednocení rostlinné i živočišné výroby a tato nařízení vedla k hromadným vystupováním z družstev. Vedení Komunistické strany na to reagovalo nuceným odkupem strojové techniky, což mělo znemožnit činnost zemědělců. Poslední fáze (1952) již byla spojena s násilnou kolektivizací půdy. (zdroj internet)

Po roce 1945, tak jako v minulosti, funguje v Rabí soukromé hospodaření drobných rolníků. Tři sedláci měli více než 10 ha půdy, mlýn měl 12 ha, ostatní chalupníci mezi 3 až 5 ha. Byla to skromná obživa vykoupená celoroční dřinou. A také jediný majetek, který dědili po generace. Vztah k půdě a dobytku určoval jejich celý život.

Základy nového JZD budovali rábští komunisté, členové výboru vesnické organizace KSČ, iniciativní byl zejména Václav Šustr s podporou Franty Pešťáka ze Židoven a Ferdy Dudy. V šenkovně u Turků se nakonec podařilo založit družstvo nižšího typu, v němž společnou prací byla jen mechanizovaná sklizeň.V roce 1950 byla sdružena pole na 20 ha do I. typu JZD. Dostalo název „Rozkvět“. U kolébky družstva stáli: Ziegler, Jan Pátý, A. Brejcha, V. Zemen, Daněk, Přetrhdílo, samí drobní zemědělci. Obtížně se rodilo v Rabí družstvo vyššího typu. Pokud nevstoupil hospodář dobrovolně do JZD, způsob, jak mu znechutit rolničení, se vždy našel. Zkrátka když to nešlo po dobrém, tak to šlo po zlém. U Janoutů v hospodě si po pátém pivu zpívali chalupníci i sedláci parafrázi lidové písničky:

Co sedláci, co děláte, pole máte, neoráte?
Pole dáme do kolchozu, necháme si jenom kozu.
Jednu kozu, dvě kobyly, všechno nám to znárodnili.
Koza mečí me-e-é, já chci taky do Jé-zet-dé!

24. srpna 1952 za předsednictví Václava Zemena, se rozoraly meze u sv. Jana a vznikl půdní lán II. typu a 1. května 1954 za předsednictví Ferdinanda Dudy (ten byl předsedou následujících 30 let) byl sveden od chalupníků dobytek do nového kravína, ale kapacita kravína na 110 krav nebyla ani naplněna. Začalo se platit za pracovní jednotku 10,60 Kčs, potom postupně v 60. letech 15-18 Kčs, v 70. letech 20-23 Kčs a pak pevná odměna 25 Kč s roční prémií.

pokračování na straně 20

Vztah zaměstnanců k JZD byl zprvu chladný, neosobní, neověřený zkušenostmi a sociální jistotou. Lidé se báli dřiny u skotu, dlouhé pracovní doby a časného vstávání, ale postupně si zvykali. Strojní vybavení se používalo ze Strojních a traktorových stanic, než si družstvo pořídilo vlastní stroje, plemenné býky nahradila inseminační stanice.

Poslední pár koní na Rabí

V roce 1966 sdružovalo JZD Rozkvět rolníky všech tří obcí – Rabí, Bojanovice od r.1960 a Čepice od r. 1961, předsedou byl stále Ferdinand Duda. Hospodařilo se na 592 ha orné půdy, 144 ha luk, 71 ha pastvin, 91 ha lesů a dalších hektarech neplodné a ostatní půdy. Členů mělo JZD 134. Pěstovalo se žito, pšenice, oves a ječmen, brambory, hrách, vojtěška, silážová kukuřice, krmná řepa a na 1 ha červený mák. Začala také mohutná výstavba objektů kolem JZD – kůlna, nový kravín, 3 drůbežárny, odchovna kuřat, ocelokůlna. A plánovalo se stavění bytů.

V roce 1967 bylo v JZD 271 krav, ostatního skotu 392 ks, 581 prasat (z toho 58 prasnic), 1980 slepic. Dojivost krav byla ročně 1701 litrů na dojnici a slepice snášela v průměru 146 kusů vajec za rok. Pod JZD fungovalo zahradnictví asi 6 let pod silnicí na Sušici. Odbyt okurek a zelí byl značný, zařízení bylo rentabilní s 1 vedoucím a 2 pracovnicemi. Po úmrtí vedoucího už se však nenašel odborník, který by převzal zařízené závlahy a pařníky. Také chov slepic byl nakonec zrušen pro nerentabilnost. V JZD pracovalo mnoho obětavých žen - ošetřovatelek skotu a vepřů: M.Svatošová, Brejchová, Velíšková, Přetrhdílová, Dudová, Turková atd. Další ženy pracovaly v rostlinné výrobě. Ve vedení družstva je v 70. letech F.Duda - předseda, Č.Švarc-místopředseda a agronom, A.Chmelík—zootechnik, R.Kácha—účetní, J.Adamec - mechanizátor, p.Štěchová - administr. pracovnice. Začalo se s výstavbou bytů pro zaměstnance.

Řezačka pícnin r.1974

13. listopadu 1973 získal Ferdinand Duda k 50. narozeninám vyznamenání „Za zásluhy o výstavbu“. Za rok byla navázána spolupráce s JZD Niederpölnitz v okrese Gera v NDR. Hrála se vzájemná fotbalová utkání, probíhaly návštěvy vedení družstva. Pověstnými se stávaly také „dobírky“ v místním kulturáku. Zaměstnanci JZD jezdili na rekreace, do lázní i za kulturou, družstvo se stalo významným zaměstnavatelem lidí v Rabí.

V roce 1975 byla dojivost krav ročně 2472 litrů na dojnici. Celkem bylo v JZD 266 krav, 696 prasat, 420 hovězího skotu. Krávu doma choval pouze pan Bláha (čp. 96) a pan Löffelmann (čp.32), prasata doma krmilo 42 občanů. V JZD pracovalo v rostlinné výrobě 31 družstevníků, v živočišné 40 členů, opravářská dílna měla 5 lidí.

V roce 1976 JZD upravilo 1 byt ve mlýně, jeden byt v čp. 9 a 10 bytů v bytových domech. Dokončeno bylo 6 bytů v čp. 141.

pokračování na straně 21

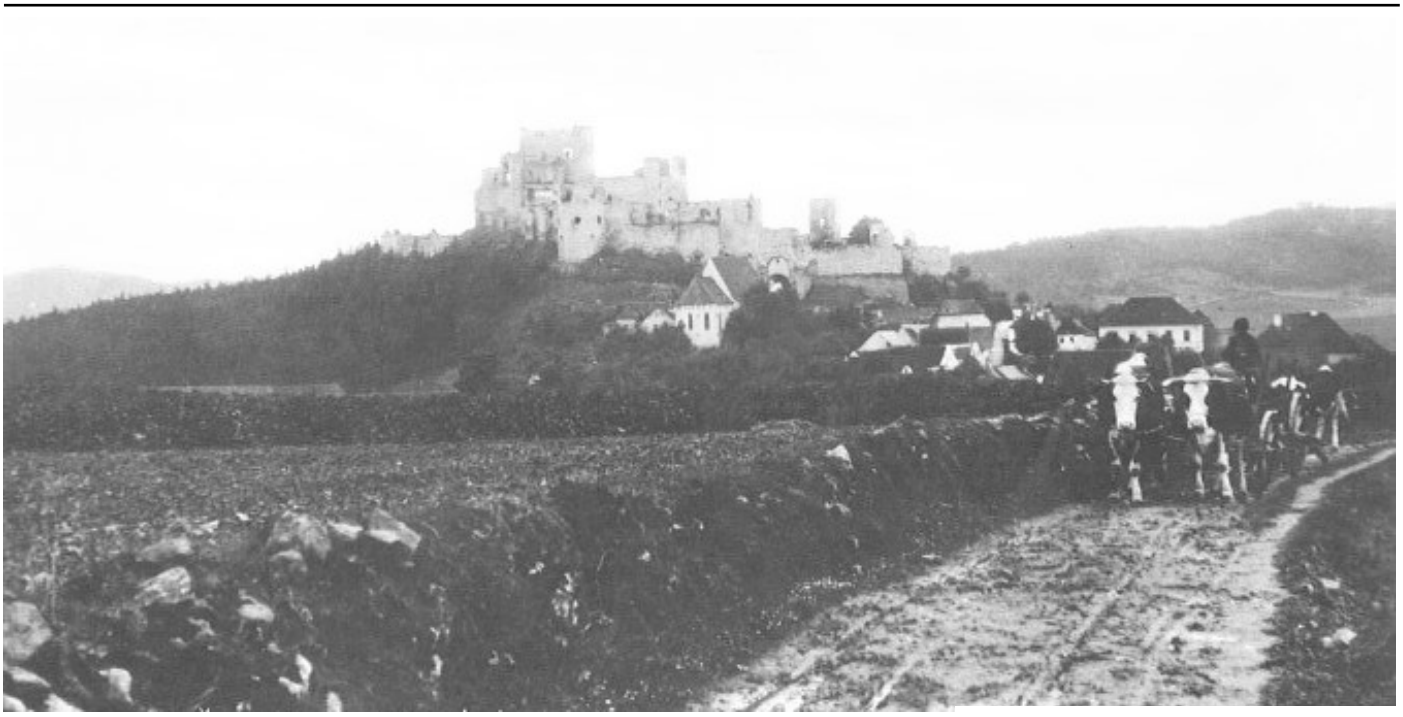

Nedatovaný snímek – cesta na Horažďovice

Uskutečnil se také družební zájezd do partnerkého JZD v NDR s kapelou Metronom, která hrála pod patronací družstva. Roku 1979 byla prodána poslední záhumenková kráva v Rabí z čp. 96, v Bojanovicích měl krávu pan Polanka (čp. 22) a pan Švehla (čp. 41).
V roce 1984 se změnilo vedení družstva. Pan Duda odešel do důchodu a předsedou byl zvolen Ing. Ladislav Michálek. 1. března 1988 se předsedou JZD stal Ing. Josef Pinkas. V té době mělo družstvo 143 členů, pracovala stavební skupina a předala 6 bytů v čp.155 a stavbu seníku. Průměrná mzda činila 2947,-Kčs, hodinová odměna byla 18,70 Kčs. I přes nabídku bytů a nábor pracovníků do družstva se nedařilo zajistit dostatek pracovních sil do živočišné výroby.

V roce 1991 pracovalo v JZD Rozkvět 69 pracovníků za průměrnou mzdu 3.086 Kčs, zemědělská výroba byla ztrátová, jen vodní elektrárna byla zisková. O ni a celý mlýn požádal syn bývalých majitelů p.Jirásko v březnu 1991. Vše bylo v restituci nakonec později předáno.

V roce 1992 začala transformace JZD. Soukromě začal podnikat jen pan Barborka z Bojanovic. Po dokončení transformace v roce 1993 se název JZD změnil na ZOD (*Zemědělské obchodní družstvo*), předsedou se stal Ing. Havlík, ředitelem Ing. Pinkas.

V roce 1994 vzniká nové „Rolnické družstvo“, které hospodaří na půdě ZOD a má 69 členů. Zemědělské družstvo přechází pod Obchodní družstvo Soběšice a v Rabí zůstává pouze farma. V roce 1997 končí chov krav, chovají se pouze býci na maso a vepři, kteří však také byli zrušeni za 10 let. Přímo rábských zaměstnanců je 12. Objekt družstva čp. 9 je prodán a dnes je z něj hotel Atawa.

V roce 2000 byla provedena rekonstrukce kravína na volné ustájení. Vybudovány byly elektrické ohradníky na loukách pro pasení skotu. OD Soběšice postupně dalo do prodeje všechny byty v bytovkách JZD i domy, které pronajímalo svým členům.

Rok 1974, opravářské dílny „Maistr“ Míra Duda

pokračování na straně 22

Farma funguje, ale obdělávat pole jezdí dnes zemědělské stroje ze Soběšic. (vypsáno z kroniky a vzpomínek M. Hůlky Rabský kantor).

V současné době žije v Rabí ještě hodně pamětníků té nelehké doby. Mnohé rodiny, po celé generace pracující na svých polích, s bolestí v srdci nesly křivdu, kdy jim komunisti i pod pohrůžkami a násilím brali jejich majetek pod rukama. Byla to arogance moci, násilí na obyčejných lidech a pod heslem: Kdo nejde s námi, jde proti nám – se utvářely budoucí pokřivené charaktery lidí. Přerušila se natrvalo v rodinách generační linie vztahu k půdě a přírodě, z chlévů a stodol se staly garáže. Dnes už se z mladých lidí těžko někdo vrátí k hospodaření v malém, změnila se politika státu, půda se stává předmětem kupčení kvůli dotacím. Náš majetek si dnes chráníme a bráníme a nikdo z nás si už nedokáže představit, jaké to tehdy v 50. letech muselo být těžké. Nedopusťme, aby se to někdy znovu opakovalo. Kronikářka Marie

Štajmanovy boudy—"štajmanky" sloužily pro odchov telat

Letem světem z Čepic

Nadace VIA—2. setkání

V Čepicích se v pátek 1. června 2018 konalo v pořadí již 2. plánovací setkání s veřejností nad nápady budoucí rekultivace veřejného prostoru v obci. Sbor dobrovolných hasičů Čepice ve spolupráci s městem Rabí získali finanční příspěvek v rámci programu „Místo, kde žijeme" Nadace VIA. Změna veřejného prostoru má být dokončena do podzimu tohoto roku za aktivního přispění dobrovolníků.

Setkání se zúčastnilo kolem 40% obyvatelstva, aby si poslechlo varianty zpracování projektového řešení (vycházející z návrhů z 1. setkání)a vybralo vítěznou variantu. Ta byla v diskuzi ještě dále společně pozměňována. Na pozemku za obcí by tedy nakonec mělo vzniknout **kryté posezení s krbem, workoutové hřiště, opičí dráha a opičí strom pro děti, lavičky a pro ty nejmenší prolézací dřevěná loď.**

Co nejdříve pak proběhne výstavba dle vítězné varianty projektu svépomocí z finančních příspěvků Nadace Via (300tis. Kč) a města Rabí (81tis. Kč) a na podzim tohoto roku slavnostní otevření.

Snad to tak opravdu bude, zatím jsme časově ve skluzu a stále čekáme na podklady projektanta. Ale věřím, že – jako dosud vše – Čepičtí projekt dotáhnou a na podzim budeme na společně zvelebený prostor hrdí. -jk-

Zprávy z radnice

Vážení občané, letní prázdniny jsou nastartované, stejně tak vaše letní dovolené a čas relaxace. Vzpomínka na prázdniny v období školních let se mi oživuje s příchodem tohoto času, času letních prázdnin. Byl to čas setkávání se s kamarády u kašny, u řeky, na čundru. Tajné noční výlety do žichovického kempu byly třešničkou na dortu, která každoročně k prázdninám patřila. Tahle třešnička byla často hořká, protože se při jejím ochutnávání stalo vždy něco neočekávaného. Velkým plusem těchto výletů bylo, že jsme se potají „vyblbli“ a doma nebo na brigádě potom sekali latinu. Když se ohlédnu zpětně, jsem rád, že jsme to vše ustáli ve zdraví, byť za zkušenosti se často platí a my nebyli výjimkou. Přeji klidné a bezpečné prázdniny nejen našim dětem, ale i dospělým, kteří se také často vrací do dětských let.

Co se děje....

Na náměstí v Rabí bylo vysázeno 6 lip a 1 lípa u kulturního domu. Jedná se o tradiční stromy, které patří do venkovské zástavby. Význam nově vysázených dřevin na náměstí v Rabí ocení především další generace, třeba za padesát let. V posledních dvaceti letech muselo být pokáceno z bezpečnostních důvodů několik starých lip. Pokud by stejný osud musel nutně potkat zbylé lípy, je na místě, aby na náměstí byly vysázeny nové stromy v dostatečném předstihu a proč k tomu nevyužít tento významný rok. Lípy na náměstí pravidelně zaléváme a díky této možnosti jsme je mohli vysázet na jaře, přestože je lepší podzimní výsadba. Vysázené lípy budou minimálně čtyři až pět let vytvářet kořenový bal, aby mohly dále sílit a růst.

V Rabí byly ošetřeny vybrané stromy za přispění dotace z Plzeňského kraje ve výši 50 tis. Kč z celkových nákladů ve výši 70 tis. Kč. Jednalo se o výměnu nevyhovujících bezpečnostních vazeb, bezpečnostní řezy, obvodové redukce stromů. Tři lípy u hřbitova, 2 lípy u kapličky v Hlinovatkách, lípa na Hradčanech „u Jechů“, a 2 lípy u křížku na náměstí. Na podzim dojde k dosazení 2 lip u kapličky u JZD a 2 lip u křížku v Čepicích. Celému projektu předcházela inventarizace stromů v intravilánu a posouzení jejich stavu s návrhem údržby. V příštím roce bude žádost o dotaci podána znovu a úprava bude pokračovat podle harmonogramu.

pokračování na straně 24

Na hřišti v Rabí byla zaměstnanci MěÚ provedena příprava pro instalaci osvětlovacího stožáru a byla odstraněna také stará elektroskříň, která dříve sloužila kluzišti. Vedle osvětlovacího stožáru bude umístěna nová elektroskříň s možností připojení se na elektřinu 380 V a 220 V.

Přípravné práce pro umístění sloupu

Započali jsme opravu staré původní cesty v obci Bojanovice, která bude sloužit nejen městu Rabí k přístupu do lesních porostů na sejpech, ale také místním občanům k přístupu k řece. Původní přístup k řece, který byl dlouhá desetiletí využíván místními občany, vede po soukromých pozemcích, kde dochází ke sporům.

Cesta před a po, práce ještě nejsou u konce

Na Hlinovatkách v Rabí došlo v posledních dvou letech dvakrát k ulomení dřevěného sloupu sloužícího pro zastínění pískoviště. Z tohoto důvodu jsme dřevěné sloupy nahradili kovovými, pozinkovanými, které budou sloužit dlouhá léta bez problémů.

Nové sloupy pro zastínění

Na hřišti v Rabí jsme pokračovali ve druhé fázi revitalizace meze nad hřištěm. Odstranili jsme náletové dřeviny a pařezy. Tato lokalita byla po tři desetiletí ponechána svému osudu a tvořila neprostupnou džungli. V budoucnu by mohla plocha sloužit například k vybudování plochy pro štafetové běhy hasičských soutěží, nebo k jiným účelům. Věděli jste, že SDH Rabí obdrželo od Sdružení hasičů nové certifikované překážky v hodnotě hodně přes sto tisíc? Nevadí, teď už to víte a velký dík patří Václavu Hejpetrovi.

Úprava plochy u hřiště

Oprava vodovodu v Rabí z náměstí do Dvora bude provedena v měsíci září.
Následná oprava povrchu komunikace proběhne v příštím roce. Souběžně je řešen projekt pro stavební povolení, který je nutný, jelikož jsme v ochranném pásmu hradu Rabí. Akce zahrnuje úpravu povrchů vč. sjezdů, obrubníků a odvodnění srážkové vody. Projekt musí odpovídat platné legislativě. V potaz se bere zklidnění

pokračování na straně 25

dopravy, rozhledové poměry a limitující šířky komunikace u vjezdů do Dvora. U školky bude zřízen chodník, který ocení především děti. Optické zúžení výjezdu na náměstí, vybraným řidičům z Rabí pomůže zklidnit své závodnické geny.

V obci Bojanovice byl postaven skládek, který bude sloužit místním hasičům pro uskladnění sezónních věcí. Další využití najde pro potřeby obce při uskladnění drobného nářadí, které zde používáme při údržbě obce a také v zimních měsících pro uskladnění lavic, posezení a stolu.

Rozpracovaný sklad

Před bytovkou č.p.149 (bývalá školka) jsme řešili havárii, při níž docházelo k vytékání obsahu žumpy ze šachty před domem (tzv. lapolu). Při ohledání a zjišťování všech možných příčin jsme se zhrozili. Bytový dům má první komoru stávajícího septiku schovanou pod stavbou parkoviště, které bylo budováno společně s přestavbou školky na byty. Bohužel k této hlavní komoře od dob vybudování parkoviště nevede žádný otvor a doposud se vyvážela pouze poslední komora. V současné době realizujeme úpravy nutné k zpřístupnění první komory, kde jsou kaly a tzv. deka, která ucpala vše, co mohla. Padnout za oběť celé akci musí i líska, která narušuje stěnu septiku a hlavně musí ustoupit zemním pracím. Jediné plus z celé akce spočívá v tom, že bude upraven vjezd do č.p. 15 (radnice), kde se pravidelně vyváží také septik a příjezd je nevyhovující. Současně bude upraveno i okolí septiků.

Zakrytý septik

Proč tam dali ta svodila, zeptal by se každý neznalý problému. Řeč je o čepickém odpočívadle. No protože tam většinou odpočívala prasata. Několikrát do roka došlo k úklidu olejů, skořápek, televizí, mikrovlnek, pytlů s bordelem atd. Místo sloužilo k odkládání bordelu. Takových míst je jistě při této silnici dost, ale tady je specifikum v podobě srázu, který končí v řece a to je ten hlavní problém. Co se zachytilo ve stromoví, jsme uklidili zajištěni lanem, zbytek bohužel končil v řece. Když jednou mikrovlnka málem spadla na záda rybářovi, tak jsme začali vše řešit. Svodidla vybudovala Správa a údržba silnic. Pokud budete chtít zastavit, tak můžete třeba u mostu se skleněnou sochou, pod kterou by neměly v řece plavat mikrovlnky.

Nová svodidla

SVOZ VELKÝCH ELEKTROSPOTŘEBIČŮ

Elektrospotřebiče vynesete před dům a my je odvezeme tel.: 775 306 715 (Balcar Petr).

Tato služba je zajišťována z důvodu efektivního třídění a manipulace s těmito spotřebiči u hasičárny na Rabí. Elektrospotřebiče musíme třídit podle požadavků odvozce tak, aby byly nakládány podle harmonogramu jejich dalších vykládek

Usnesení č.22/2018

ze dne 30.05.2018; počet přítomných zastupitelů 5, omluveni 4 (p.Boltík, p.Lőffelmann, p. Nový, p. Potužník).

1) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje ověřovateli zápisu p. M.Lőffelmannovou a p. R.Janečkovou a zapisovatelkou p. R.Kočí.
Pro 5; Tento bod byl schválen

2) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje navržený program zasedání včetně doplňujících bodů.
Pro 5; **Tento bod byl schválen**

3) Zastupitelstvo města Rabí bere na vědomí plnění usnesení č.21 a agendu MěÚ bez výhrad.
Tento bod vzalo ZM na vědomí, nehlasovalo se.

4) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje umístění domovní ČOV na p.p.č. 31 KN v obci Čepice
Pro 5; **Tento bod byl schválen**

5) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje Obecně závaznou vyhlášku Města Rabí č.1/2018 o místním poplatku za užívání veřejného prostranství.
Pro 5; Tento bod byl schválen

6) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje převod pozemku p.č. 1189 v k.ú. Čepice ve vlastnictví ČR do majetku města Rabí. Důvodem je, že na pozemku se nachází stavba místní komunikace, která je v majetku města Rabí.
Pro 5; Tento bod byl schválen;Při projednávání bodu č. 7 příchod p. Boltíka a p. Lőffelmanna – počet zastupitelů 7

7) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje poskytnutí daru Včelařům Rabí na nákup potřeb a MS Březince bezúplatné poskytnutí KD na ples Poslední leč.
Pro 7; Tento bod byl schválen

8) Zastupitelstvo města Rabí neschvaluje prominutí poplatku za komunální odpad žadatelce ……...
Pro 7; Tento bod byl schválen

9) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje částečné krytí finančních prostředků na opravu kostela v Rabí Římskokatolické farnosti v Rabí. Výše daru bude krýt polovinu vlastních nákladů Římskokatolické farnosti Rabí po odečtení darů obyvatel a dotace.
Pro 7; Tento bod byl schválen

10) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje jako zhotovitele zpracování podkladů k žádosti o dotaci v rámci plánované výzvy MAS Pošumaví z IROP S.C.IROP:4.1 na rozšíření kapacity MŠ Rabí firmu D.EU Consulting, s.r.o., Luby 251, 339 01 Klatovy, zastoupenou Mgr. Miroslavem Kolářem, IČ: 29091021 za nabídkovou cenu 60.000 Kč.
Pro 7; Tento bod byl schválen

11) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje podání žádosti o dotaci z Plzeňského kraje v programu „Zachování prodejen v malých obcích Plzeňského kraje 2018“ dle žádosti a zároveň schvaluje dotační smlouvu s p. Polankovou.
Pro 7; Tento bod byl schválen

12) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje:
a) závěrečný účet města Rabí za rok 2017
b) zprávu o výsledku přezkoumání hospodaření města Rabí za rok 2017 s výrokem-bez výhrad
c) účetní závěrku za rok 2017
Pro 7; Tento bod byl schválen

13) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje rozpočtová opatření č.1, 2 a 3 dle návrhu.
Pro 7; Tento bod byl schválen

14) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje převod pozemků po předchozím uveřejnění záměru ve vlastnictví města Rabí p.č. 341/2 v k.ú. Bojanovice původním majitelům celé pozemkové parcely – Václavu Iblovi a Jiřině Iblové a převod pozemku ve vlastnictví města Rabí p.č. 345/5 v k.ú. Bojanovice původním majitelům celé pozemkové parcely – Václavu Přindovi a Růženě Přindové z důvodu nemožnosti realizace přístupové cesty k autobusovým zastávkám, která je blokována majitelem přilehlé účelové komunikace.
Pro 7; Tento bod byl schválen

15) Zastupitelstvo města Rabí schvaluje opravu havarijního stavu odvodnění v obci Čepice a krytí prostředků z rozpočtu města.
Pro 7; Tento bod byl schválen

16) Zastupitelstvo města Rabí bere na vědomí žádost o odkup části pozemku před čp. 13 v obci Čepice.
Tento bod vzalo ZM na vědomí, nehlasovalo se.

Ohlédnutí Roberta Töpfera

Pojďme pane, budeme si hrát

Když v Římě bylo potřeba uklidnit plebs, nabídl císař zábavu. Dnes nás všichni horem dolem přesvědčují, jak se máme dobře, vlastně, že takhle dobře jsme se nikdy neměli.

A skutečně, nejvíce peněz zaberou položky – jídlo a kultura. Já jsem zcela nadšený z našeho krásného Pošumaví. Když otevřete konkurenční Klatovský deník, naleznete denně, pozor to není překlep, denně, na druhé stránce dlouhý sloupek kulturních akcí v nejbližším okolí – divadla, kina, koncerty, výstavy, sportovní akce. Takže otázka je nasnadě – kam dřív? Přestože času není nazbyt, hrad je i mimo sezónu plný návštěvníků a zahrádka v době sucha potřebuje zvýšenou péči, viděl jsem v docela krátké době plno hvězd, no jen posuďte – sv.Jiří, Zuzanu Hejnovou, plzeňského biskupa při žehnání koním, Giacoma Casanovu s hraběnkou Annou Marií z Valdštejna, samozřejmě Lubomíra Brabce s úžasnou nejlepší Rusalkou Gabrielou Beňačkovou, švýcarský sbor s alpskými rohy nebo Uršulu Klukovou na Antonínské pouti. Nemohu zapomenout na Radka Nakládala a jeho skvělou talkshow s takovými hvězdami jako Jirkou Ježkem nebo Michalem Wiewegem. A k tomu přidejte krásná divadla na našem hradě nebo v nedalekých Žihobcích.

Fenoménem Sušicka jsou amatérská divadla, která svědčí o touze k aktivnímu přístupu ke kultuře. Prostě chceme si hrát. V tomto duchu se letos také odvíjela tradiční Rabijáda. Chtěli si hrát nejen děti, ale i dospělí návštěvníci i samotní aktéři. Hlavní autorka nápadu Hanka Rudová se nechala inspirovat medvídky od Kolína, kterými se to na hradě jen hemžilo.

Víte, že ještě není vláda a že se blíží komunální volby? Vlastně je mi to docela jedno, Praha je daleko, komunál si ohlídáme a pak, barrandovský ředitel Jaromír Soukup to všechno za nás vyřeší, takže

jsem státotvorné starosti přenechal jiným a užil si skvělou budětickou pouť, která se nesla v duchu velkých obecních výročí se závěrečnou působivou fontánou věnovanou stému výročí vzniku republiky.

Po tradiční hasičské soutěži se celá obec zapojila do průvodu po nově zrekonstruované návsi, kde byly položeny věnce k pomníku padlým ve světových válkách, ocenění zasloužilých dobrovolných hasičů, vše za koncertování velkého vimperského dechového orchestru při tamní ZUŠce.

Vrcholem pak byl večerní program, kdy velké očekávání splnily legendární „Zralé blumy“ s velmi překvapivým divadelním výstupem s podtitulem „Vesničko naše budětická“. A to již natěšené početné publikum s údivem zahlédlo první vodní scénu hasičské fontány podbarvenélaserovoushow. pující slavné „osmičkové roky“. Nádherná barevná scenérie byla zakončena státní hymnou právě v podání vimperského orchestru. Akce se konala v rámci tradiční Petropavlovské pouti a je pikantní, že součástí hlavního pořadatelského sboru byli bratři Hudovi, samozřejmě Petr a Pavel. Nejen jim patří obrovský dík za krásné kulturní zážitky.

A začalo nám léto, jaká další kulturní překvapení nám, asi přinese, už se na ně moc těším.

Foto: M. Chmelík

Dokázali to!!!!

To bylo drama! Celé jaro jsme se strachovali o osud nejmladšího účastníka klatovských fotbalových soutěží FK Budětice 2012, aby nakonec mohla propuknout nelíčená radost, ano, naši hrdinové elitní okresní přebor zachránili!

Od začátku bylo jasné, že stačí vyhrát vše doma a šance tu bude. Plán se zadrhl na Měčínu, suverénu soutěže. Takže budou potřeba body zvenku. V Měcholupech se ještě v 70 .min. vedlo 2-1, výsledek? Prohra 4-2. V Malém Boru 2-1, jasné prohry v Chudenicích i Dlouhé Vsi… a pak… naděje s třetími Bolešinami, nečekaná výhra doma 2-1. Mužstvo dřelo do úmoru, k fantastickému výkonu se vybičoval Jan Sekyra, bezpochyby jednička jara, konečně přidával góly snajpr Roman Melka a přidávali se i další nečekaní střelci Jirka Josefík nebo Martin Štěch. Skóre se začalo měnit i díky skvělému brankářskému tandemu Toucha – Vinter. A pak to konečně přišlo, vítězství venku ve Svéradicích, jednoznačně – 0-4!!! Před posledním kolem byly karty rozdány jasně, s druhým Strážovem stačí bod, jenže došlo k přehození zápasu na neděli a šly hlasy, že do Lub jede svéradické Áčko. První poločas proti větru prohráváme 0-1. Co teď? Klíííd, zpráva z Lub, Svéradice prohrávají 3-1. Náš druhý poločas? Kdo neviděl, neuvěří, naprostý útočný koncert, samozřejmě pod taktovkou Honzy Sekyry a nakonec slavná výhra 4-1 a záchrana. Zdá se, že Budětice budou v příští sezóně postrachem favoritů, důkaz? Povzdychnutí trenéra Strážova -“ ježíšmarjá, my sem musíme i příští rok“. A trenér Chmelík již dnes přemýšlí o posilách. Asi nemusí mít strach, rodí se nám samí kluci, štěstím září i Jirka Vinter, čerstvý táta Matyáška. Mise dokonána, „okres“ zachráněn, krásné léto, budětičtí rytíři. *-rt-*

Foto: M. Chmelík

Čerstvý otec Jirka Vinter

Jirka Josefík

Brankáři Pavel Toucha a Jirka Vinter

Martin Štěch

Info

!!!! Středa 8.8. 11:00-14:00 hodin
MěÚ uzavřen z důvodu svateb !!!!

MěÚ Rabí - úřední hodiny pro veřejnost

Pondělí	8:00 - 12:00	12:30 - 17:00
Středa	8:00 - 12:00	12:30 - 17:00
Pátek	8:00 - 12:00	12:30 - 14:00

MěÚ Rabí - pracovní doba

Pondělí	7:00 - 12:00	12:30 - 17:00
Úterý	7:00 - 12:00	12:30 - 15:30
Středa	7:00 - 12:00	12:30 - 17:00
Čtvrtek	7:00 - 12:00	12:30 - 15:30
Pátek	7:00 - 12:00	12:30 - 15:30

Starosta tel.: 731 264 220
Účetní, matrika tel.: 737 018 098

.....

Poštovní úřad Rabí

Pondělí	13:00 - 16:00
Úterý	8:00 - 11:00
Středa	13:00 - 16:00
Čtvrtek	8:00 - 11:00
Pátek	13:00 - 16:00

Poštovní úřad tel.: 604 350 946

Nově je na náměstí v Rabí zřízen Wi-Fi free hotspot

Otevírací doba knihovny

Pondělí 15:00 - 17:00
Středa 9:00 - 11:00
Knihovna tel.: 604 254 495

.....

SBĚRNÝ DVŮR SUŠICE, areál ČOV– tel:. 376 555 208

Úterý		13:00 - 18:00
Čtvrtek		13:00 - 18:00
Sobota	08:00 - 12:00	13:00 - 15:00

.....

ČEVAK a.s. - pobočka Sušice

Vývoz domovních septiků , objednávky - tel.: 602 539 950

.....

ČEZ - poruchová služba

Hlášení poruch elektřiny, výpadky elektřiny

Bezplatná telefonní linka: tel.: 800 850 860

Opustili nás

8. 4. 2018 Maxa Václav z Rabí ve věku 74 let

12. 5. 2018 Valentová Marie z Rabí ve věku 83 let

10. 7. 2018 Valdman Jiří chalupář z Čepic ve věku 76 let

24. 7. 2018 Vinický Václav ve věku 89 let

Všem pozůstalým vyjadřujeme upřímnou soustrast.

Narodili se

Vilém Lupíšek, Rabí

Jiří Hais, Čepice

Blahopřejeme k narození dítěte.

BLAHOPŘEJEME JUBILANTŮM

Jubilanti, kteří chtějí být zveřejňováni v této rubrice, nechť oznámí tuto skutečnost na MěÚ Rabí (údaje již nečerpáme z dostupných veřejných zdrojů, šeptanda, spolužáci, přátelé) a to díky obecnému nařízení o ochraně osobních údajů GDPR (General Data Protection Regulation).

U jubilantů, u kterých se náhodou objeví starosta s gratulací a tradičním balíčkem, dojde k setkání na základě pouhé náhody, ke které dochází pouze jednou za pět let a v ojedinělých případech každý rok. (tradičně gratulujeme oslavencům ve věku 60, 65, 70, 75, 80, 85, 90 a po devadesátce každý rok).

Pokud se nedostaví starosta vůbec, což se stalo již dvakrát za poslední čtyři roky, je vina na straně starosty, který např. při přepisování seznamu jubilantů z dostupných zdrojů do kalendáře vaše jméno nezapsal po tom, co ho vyrušila nečekaná událost nebo nějaký problém. Nikdo není neomylný, bohužel.

Seznam akcí

Je dostupný na facebooku, na úředních deskách, na plakátku, který byl rozeslán na konci roku spolu s RN. Dalším zdrojem je internet, šeptanda, komunikace a v neposlední řadě setkávání lidí na akcích, kde se obvykle dozvíme o další akci.

Aktuálně:

Rabí - 4.8. letní grilování na Hlinovatkách od 17:00

Rabí - 18.8. Bleší trhy na rábském hřišti od 10:00

Čepice - 25.8. je rozloučení s prázdninami v kempu

Pojďte se bavit a hned vám bude lépe!!!

Úřední deska

Pořízení nového územního plánu.....už nehlaste své návrhy — příjem žádostí je uzavřen
Oprava vodovodu v roce 2018.....jaro 2018 firma nestihla — září to jistí
Podpora turistického ruchu 2018..... požádáno o dotaci z PK — schváleno
Prodej staré cisterny.....v řešení — hotovo, SDH Zásmuky u Kolína
Osvětlovací stožár na hřišti.....v řešení — už to bude
Oprava komunikace po opravě vody... požádáno o dotaci z PK — schváleno, v řešení papírově
Pořízení nakladače, kontejnerového nosiče a kontejnerů.....řešíme s fondem
Autobusové zastávky v Bojanovicích.....v řešení, projekt pro územko r.2018
Oprava zvoničky v Čepicích.....hledání realizační firmy — všichni mají moc práce
Revitalizace před klubovnou v Čepicích.....řešíme, nadace VIA v řešení
Svodidla v Amerikách.....letos realizace ze strany SÚSPK — hotovo
Oprava hřbitovní zdi... vyjadřovačky orgánů, stavební povolení, hledání dotace a čekání v šuplíku
Mateřská školka přístavba..... v řešení, žádost o dotaci r.2018
Mateřská školka..... konkurz na ředitele.....v řešení — nikdo se nepřihlásil, tak do třetice
Parkoviště u JZD..... projektová příprava.....v řešení
Oprava vrat a příjezdu do vodárny.....v řešení — hotovo
Automatické zvonění v kostele.....v řešení — přípravné práce jsou hotové
Osvětlení kostela sv. Jana Nepomuckého.... v řešení
Pošta partner.....příprava opravy elektro, zabezpečení, topení, podlaha atd....realizace v zimě

Upozornění: jedná se o náhodný výběr akcí z ranku, který přetéká.

Vydává Rabský okrašlovací spolek ROSa, sídlo: Rabí 15, 342 01 Rabí, IČO: 22866663
Vychází 4 ročně. Evidenční číslo MK ČR E 20224.

Příští číslo vyjde

Šéfredaktor: Miroslav Kraucher
Redakce: Marie Jamrichová
Drahomíra Houdková
Grafika: Jana Hvostálová
Sazba novin: Miroslav Kraucher